

Skarga CHAP(2012) 1860 – Potwierdzenie otrzymania i informacja o planowanym zamknięciu sprawy

(2013/C 57/08)

Komisja Europejska otrzymała i zarejestrowała pod numerem referencyjnym CHAP(2012) 1860 dużą liczbę skarg w odniesieniu do nowej polskiej Ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, która wprowadza ograniczenie wielkości gruntów rolnych dzierżawionych rolnikom oraz nakłada na dzierżawców obowiązek wykupu gospodarstw w określonym czasie.

Zważywszy na dużą liczbę otrzymanych skarg w tej sprawie i celem zapewnienia szybkiej odpowiedzi oraz poinformowania zainteresowanych stron, przy jak najbardziej efektywnym wykorzystaniu zasobów administracyjnych, Komisja Europejska publikuje niniejszą informację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w Internecie pod adresem: http://ec.europa.eu/eu_law/complaints/receipt/index_en.htm

Po zbadaniu skarg służby Komisji doszły do wniosku, że na obecnym etapie nie jest możliwe stwierdzenie naruszenia przepisów prawa UE w niniejszej sprawie.

W skargach podnoszony jest zarzut, że polskie ustawodawstwo jest sprzeczne z art. 15, 17 i 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z art. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeżeli chodzi o domniemane naruszenie art. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zawierającego definicje terminów „rolnik” i „gospodarstwo”, nie wydaje się, aby środki opisane w skardze były sprzeczne z wymienionym artykułem, ponieważ definicje te nie odnoszą się do rozmiaru użytków rolnych gospodarstw do celów otrzymywania płatności bezpośrednich. Rozporządzenie to nie reguluje stosunków umownych między dzierżawcami a właścicielami gruntów.

Jedynym wymogiem odnoszącym się do rozmiaru użytków rolnych gospodarstw do celów otrzymywania płatności bezpośrednich jest wymóg przewidziany w art. 124 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia, który stanowi, że:

„Minimalny rozmiar przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się, dla którego można ubiegać się o płatności, wynosi 0,3 ha. Którekolwiek z nowych państw członkowskich może jednak, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, ustalić minimalny rozmiar na poziomie wyższym, nieprzekraczającym 1 ha.”.

Zgodnie z art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia Polska ustanowiła minimalne rozmiary przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się, dla którego można ubiegać się o płatności, na 1 ha. W związku z tym polscy rolnicy posiadający gospodarstwa o powierzchni co najmniej 1 ha są uprawnieni do otrzymywania płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, a środki krajowe mające zastosowanie do rolników posiadających gospodarstwa ponad 300 ha, opisane w skardze, nie są sprzeczne z przepisami rozporządzeń (WE) nr 73/2009 i (WE) nr 1121/2009.

Niniejsza interpretacja nie ma wpływu na podjęcie jakiejkolwiek decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który jest jedynym właściwym organem wydającym prawnie wiążące orzeczenia w sprawie ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje UE.

Jeżeli chodzi o domniemane naruszenie art. 15 Karty praw podstawowych UE, należy zwrócić uwagę na to, że Karta nie ma zastosowania we wszystkich sytuacjach domniemanego naruszenia praw podstawowych. Zgodnie z art. 51 ust. 1 postanowienia Karty mają zastosowanie do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo UE. Na podstawie przedstawionych informacji i w świetle powyższej analizy nie wydaje się, by sprawa, której dotyczy skarga, była związana ze stosowaniem przepisów prawa Unii Europejskiej.

Ponadto należy zauważyć, że w art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza się, że „[p]ostanowienia Karty w żaden sposób nie rozszerzają kompetencji Unii określonych w Traktatach”, zaś art. 345 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej określa, że traktaty nie przesądzają w niczym zasad prawa własności obowiązujących w państwach członkowskich. Ten ostatni przepis upoważnia państwa członkowskie do ustalania systemu prawa własności na ich terytoriach, w tym do ograniczenia praw dzierżawców do najmu lub kupna gruntów rolnych, a Komisja nie jest uprawniona do interweniowania w tej dziedzinie.

Biorąc pod uwagę powyższe aspekty, służby Komisji skierują do Komisji wnioski o zamknięcie niniejszej sprawy.

W przypadku gdy wnoszący skargę uważają, że posiadają nowe informacje mogące skutkować ponownym rozpatrzeniem omawianego wniosku o zamknięcie sprawy, są oni proszeni o przedstawienie tych informacji Komisji w terminie jednego miesiąca od dnia publikacji niniejszego ogłoszenia. W przypadku braku dalszych informacji Komisja może zamknąć niniejszą sprawę.
